

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa označeného ako „Združenie ú.“, so sídlom **Miestny úrad Mestskej časti Z., N., B.**, zastúpeného **JUDr. O. Š., advokátom so sídlom P.**, proti odporcovi **Obvodnému pozemkovému úradu v Bratislave**, so sídlom Trenčianska 55, Bratislava, o „**uloženie povinnosti zapísať navrhovateľa do registra združení**“ podľa zákona č. 330/1991 Zb., veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. **1S/6/2011**, takto

r o z h o d o l :

Nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci **nie je dôvodný.**

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal dňa 20.10.2010 na Okresný súd Bratislava II návrh na začatie konania, ktorý označil ako „návrh na začatie konania o povinnosť zápisu do registra združení a návrh na vydanie predbežného opatrenia“ a ktorým sa domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zapísať navrhovateľa do registra združení vedeného odporcom a zároveň sa domáha proti odporcovi nariadenia predbežného opatrenia zdržať sa zvolania zhromaždenia účastníkov Jednoduchých pozemkových úprav a vykonať voľbu združenía účastníkov Jednoduchých pozemkových úprav.

Podanie návrhu na začatie konania navrhovateľ odôvodnil tým, že odporca rozhodnutím č. OPÚ 1153/09/600/10-PBO zo 04. februára 2010 povolil jednoduché pozemkové úpravy k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území Z. B. a rozhodnutím č. OPÚ 1154/09/597/10-PBO zo 04. februára 2010 povolil jednoduché pozemkové úpravy k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území D. N. V..

Odporca zvolal na deň 30. júna 2010 zhromaždenie účastníkov jednoduchých pozemkových úprav, ktoré bolo organizované a vedené pracovníkom odporcu p. Mgr. B. a na ktorom si účastníci v súlade s § 23 a nasl. zákona č 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 330/1991 Zb.“) schválili vznik Združenia účastníkov jednoduchých pozemkových úprav, schválili tiež stanovy a zvolili si predstavenstvo. Listom doručeným odporcovi dňa 08. júla 2010 predseda Združenia účastníkov jednoduchých pozemkových úprav požiadal o zápis do registra združení. Žiadosť o zápis je evidovaná pod č. 001/2010-P. Odporca však listom zo dňa 21.09.2010 odmietol vykonať zápis predmetného združenia do registra, ktorý zdôvodnil tým, že zhromaždenie a schválenie vzniku združenia bolo protizákonné. S uvedenými tvrdeniami sa navrhovateľ nestotožňuje. Nakoľko odporca listom zo dňa 21.09.2010 č. 1153/09/5243/10-PBO navrhovateľovi oznámil, že opäť zvolá zhromaždenie účastníkov jednoduchých pozemkových úprav a v rámci svojej pôsobnosti vykoná opatrenia na riadne zabezpečenie priebehu zhromaždenia, podľa názoru navrhovateľa je potrebné zamedziť zvolaniu nového zhromaždenia až kým súd nerozhodne o zápise navrhovateľa do registra združení.

Okresný súd Bratislava II uznesením č. k. 10C/196/2010-19 z 15. decembra 2010 postúpil vec Krajskému sudu v Bratislave dôvodiac ustanoveniami § 23 ods. 1 a § 24 ods. 9 zákona č. 330/1991 Zb., § 246 ods. 1, § 250d ods. 2 s § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), keď návrh navrhovateľa, ktorým sa navrhovateľ vo veci samej domáha uloženia povinnosti správneho orgánu konať a rozhodnúť vo veci zápisu navrhovateľa do registra združení podľa § 24 zákona č. 300/1991 Zb., vyhodnotil ako žalobu (správne „návrh“) proti nečinnosti orgánu verejnej správy v zmysle § 250t a nasl. OSP.

Krajský súd v Bratislave podľa § 104a ods. 3 OSP s postúpením veci nesúhlasil a vec dňa 04. februára 2011 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie s tým, že mu vec bola okresným súdom postúpená nesprávne, nakoľko v danom prípade ide o žalobu, ktorou sa žalobca domáha, aby súd svojím rozhodnutím uložil žalovanému povinnosť zdržať sa konania. Mal za to, že nejde o žalobu podľa piatej časti OSP a že na prejednanie tejto žaloby je daná vecná príslušnosť okresného súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na rozhodovanie o vecnej príslušnosti (§ 104a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) po prejednaní veci dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci nie je dôvodný.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3OSP).

Podľa platnej právnej úpravy rozhodnutiami správnych orgánov preskúmateľnými v správnom súdnictve sa rozumejú individuálne správne akty,

- ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb,
- ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky i rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pozri napr. I. ÚS 9/1996, II. ÚS 50/01, III. ÚS 138/2003, I. ÚS 354/08, či R 27/2003), môžu byť predmetom preskúmania súdom i rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb.

Za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa považujú aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy ako právnoaplikačné akty správnych orgánov uvedené v cit. § 3 ods. 6 správneho poriadku. Aj keď sa na proces vydávania týchto aktom výslovne nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, avšak v zmysle § 3 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ktorý spadá do časti upravujúcej základné pravidlá (obsahujúce všeobecné právne princípy správneho konania

bez ohľadu na limitujúce zákonné ustanovenia v zmysle mnohých odporúčaní prijatých Výborom ministrov na pôde Rady Európy), platí, že ustanovenia o základných pravidlách konania uvedených v odsekoch 1 až 5 sa primerane použijú aj pri vydávaní osvedčení, posudkov, vyjadrení, odporúčaní a iných podobných opatrení.

V zmysle citovaného ustanovenia § 244 ods. 2 OSP súdy v správnom súdnictve na základe podnetu oprávnených subjektov nepreskúmajú len rozhodnutia orgánov verejnej správy, ale aj ich postup.

Postup správneho orgánu bez toho, že by vyústil do vydania rozhodnutia, zásadne môže byť predmetom preskúmania súdom vtedy, ak ide o nečinnosť správneho orgánu (§ 244 ods. 3 veta druhá, § 244 ods. 4 a § 250t OSP).

V danej veci predmetom konania je nárok vyplývajúci zo zákona č. 330/1991 Zb., ktorý podrobne upravuje pozemkové úpravy s odkazom na ustanovenie § 19 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov.

Odporca podľa zákona č. 330/1991 Zb. koná ako orgán štátnej správy v oblasti pozemkových úprav a ochrany poľnohospodárskej pôdy (§ 5 ods. 2 písm. c/) a jeho rozhodnutia a postupy podľa tohto zákona sa preto považujú za rozhodnutia a postupy v oblasti verejnej správy.

Takto potom aj vzťah medzi navrhovateľom ako účastníkom pozemkových úprav a odporcom ako orgánom štátnej správy v oblasti pozemkových úprav je vzťahom verejnoprávnym vyplývajúcim zo zákona č. 330/1991 Zb. a nemožno ho považovať za vzťah občianskoprávny.

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že bez ohľadu na žalobný petit ako aj na skutočnosť, že v správnom súdnictve nemožno vydať predbežné opatrenie (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a ZSP č. 22/1998), daná vec nepatrí do všeobecného občianskoprávneho súdnictva, ale patrí do súdnictva správneho.

Vecná príslušnosť v správnom súdnictve zásadne patrí krajským súdom (§ 246 ods. 1 OSP). Táto je vylúčená len a prísne vo veciach, ktoré podľa tohto ustanovenia alebo osobitných zákonov výslovne patria do rozhodovacej právomoci Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 246 ods. 2 OSP), prípadne ešte aj okresných súdov (§ 6 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 15 odsek 1 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov a § 93 ods. 2 veta druhá zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov)).

Bude preto na krajskom súde, aby v súlade s ustanovením § 43 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP odstránil vady podania tak, aby bolo zrejmé nad akúkoľvek pochybnosť, čo je predmetom konania a čoho sa navrhovateľ vlastne domáha a či daná vec spadá pod správne súdnictvo – jeho druhú hlavu (konanie a rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov) alebo štvrtú hlavu (konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy).

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104a ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP rozhodol, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci nie je dôvodný.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 09. februára 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková